Magicianul (V)

On Martie 27, 2011

Performanța în leadership este dată de ceea ce e dincolo de tine.

Încercam să văd partea bună a lucrurilor, dar în adâncul inimii mele ascundeam o teamă secretă. Că s-ar putea să nu izbutesc să mă transform într-o entitate invizibilă.

Unul din lucrurile care îmi rămăseseră în minte încă de la începutul inițierii mele în magie, era acela că un artist adevărat știe să-și regizeze în chip desăvârșit propria moarte, apoi să „reînvie" și să-și continue spectacolul. Acesta avea să fie și testul fundamental al definitivării mele ca magician - artist, scenarist și regizor în același timp.

Trebuia să dispar, să nu mai exist, să mă teleportez dintr-un loc în altul, să creez o senzație de intensitate maximă. Ca apoi să reapar brusc de nicăieri. Pentru asta trebuia să modific percepția realității. Trebuia să creez senzația unui fenomen inexplicabil, a unui univers magic și imponderabil, a unui anumit tip de energie care se transformă, care poate traversa barierele timpului și spațiului. Şi să continui să exist dincolo de hotarele stabilite de oameni.

Dar pentru asta trebuia să încalc toate regulile fizicii și ale naturii. Şi ale vieții.

Leadership: Crezi că poți să interpretezi un rol numai prin prisma a ceea ce vrea el să însemne într-un context de recunoaștere a propriei valori care se traduce printr-o mască a Eului superior?

Cortina se ridică. Luminile care dădeau culoare scenei se făcură roșii ca rubinele. Începu spectacolul. Magicianul își făcu apariția. Era îmbrăcat numai în negru. Purta o mască care îi ascundea adevărata identitate.

Când ajunse în mijlocul scenei, magicianul făcu niște semne ciudate cu mâinile, apoi scoase dintr-un săculeț un pumn de pietricele mai mărișoare pe care le aruncă în stânga și-n dreapta lui. Pietrele plouară cu un răpăit sacadat, hipnotic pe podeaua de lemn a scenei, slăbindu-le astfel vigilența spectatorilor. Vibrațiile și sunete pe care le scoteau erau generatoare de confuzie și contradicții: nu transmiteau un mesaj clar pe care să-l poată desluși cineva, dar distrăgeau atenția publicului de la manevrele secrete.

Şi totul se întâmplă deodată. Magicianul nu mai era. Se evaporase. Pur și simplu. Spectatorii nu știau ce să creadă. Nu puteau distinge nimic. Pentru o secundă rămaseră paralizați. Un lucru atât de improbabil nu putea fi decât opera unui maestru în ale magiei.

Era ca un joc de-a v-ați ascunselea, sau mai mult, de-a baba oarba. Îți învârți capul, te uiți în toate direcțiile până îți pierzi propriile coordonate. Totul capătă dublu sens și chiar triplu. Era o situație greu de urmărit. Spectatorii nu știau ce să creadă. Nimeni nu-l vedea. Magicianul ar fi putut să fie oriunde pe scenă, și nimeni să nu știe unde.

Recunoașterea valorii personale are ca principal efect stabilirea unor relații între ceea ce se întâmplă în interiorul propriului "teren de joc" și ceea ce susține modelul tău de urmat.

Această recunoaștere se traduce printr-o mască a Eului superior atunci când te apropii de o

performanță în care "regulile de joc" sunt clare pentru toată lumea, o performanță care depune mărturie despre puterea lăuntrică care ține piept lumii întregi ce se poate oricând prăbuși peste ea.

Poți să conferi o tentă luminoasă leadershipului prin materializarea universul tău interior?

Cred că e în firea lucrurilor ca un lider să fie o ființă dominatoare, de încredere, pe care să te bazezi. Cineva care să stea mereu la cârmă. Dar asta nu-i de-ajuns. Un lider trebuie să aibă și capacitatea de a manevra emoțiile și impulsurile oamenilor. Şi mai mult decât atât, el trebuie să aibă abilitatea de a-și manevra propriul său „personaj" într-o direcție constructivă și avantajoasa. Totodată trebuie să știe cum să-și manevreze atuurile, forțele, fie superioare sau inferioare, în direcția dorită de el, direcție care să nu producă în mintea oamenilor confuzie și contradicții, dar care să le stârnească interesul.

Nu vei putea să conferi o tentă luminoasă leadershipului tău dacă nu-ți materializezi universul interior, dominat de gânduri, idei, sentimente, pe care singur ți-l creezi. Ignoră-ți teama secretă din adâncul inimii tale și nu te îndoi de puterile tale. Străduiește-te să-ți regizezi în chip desăvârșit propriul „spectacol de leadership". Transformă-te în acea persoană specială care dorești să fii cu ajutorul atuurilor tale, a pregătirii tale și a experienței pe care ai dobândit-o în timp.

Testul fundamental al definitivării tale ca lider este să-l învingi pe omul din spatele magicianului care te face să pleci de la spectacol cu multe semne de întrebare, care te transpune într-o altă lume unde totul este posibil, dar și imprevizibil.

Pe acest om trebuie să-l provoci să facă primul pas pentru a avea impresia că este meritul lui să ajungă cât mai departe cu talentul de a aduce lumea în ireal, dar apoi să-l întrerupi prin urmărirea atingerii stării de sensibilitate, armonie și iluminare care să-l îndemne să lase deoparte dorința de a face impresie, lăcomia de a stăpâni lumea și de a se înfrupta din necunoașterea de care dau dovadă ceilalți oameni.

Spre deosebire de spectacolul de magie, trebuie să ții cont de faptul că leadershipul nu este un joc de-a v-ați ascunselea, sau mai mult, de-a baba oarba. Căci până la urmă s-ar putea ca tocmai tu să-ți pierzi propriile coordonate și s-o apuci într-o direcție greșită.

Pe marea sorții tale trebuie să manevrezi corabia cu un desăvârșit simț al echilibrului și al măsurii. Nu încerca să negi ceea ce este evident, și nu încerca să transformi totul într-o ficțiune. Ci încearcă să prezinți totul într-o lumină corectă și pozitivă, fără să încalci regulile și legile societății și ale leadershipului.

Performanța în leadership este dată de ceea ce e dincolo de tine. Iar dincolo de tine stau oameni care îți urmăresc prestația, iar dacă aceasta nu le stârnește emoții și empatie înseamnă că nu ți-ai jucat bine rolul și că mesajul pe care l-ai transmis nu a fost pe deplin înțeles. Şi în acest caz trebuie să-ți regândești strategia de convingere a lor. Așa cum un pictor își îmbogățește conținutul imaginilor cu teme noi, tot astfel tu trebuie să-ți îmbogățești leadershipul cu abordări noi.

Este o adevarată „magie" să ajungi pe piscurile performanței împreună cu oamenii, ceea ce înseamnă că aceștia au consimțit să te însoțească, împărtășind aceleași valori, idei, principii.

Source: https://neculaifantanaru.com/magicianul-V.html